

ho - dnú, bí - lú, če - rno - o - kú, če - rve - nú, ja, če - rve - nú, ja, če - rve - nú.

Syneček se u muziky točí, že má černé oči,
sklínku vína sobě nalívá:
Napí se, šak se můžeš napít,

máš hodnú galánku, pomože ti platit,
hodnú, bílú, černoookú, červenú, ja, červenú, ja,
červenú.

1898.

Z Medlánek u Brna

Šen - ký - řko hlu - chá, skle - ni - ca su - chá, na - lej nám do ní, ať nám ne - zvo - ní.

1899.

Z Uhřic u Slavkova

Šen - ký - řko hlu - chá, skle - ni - ca su - chá, na - lej nám do ní, ať nám ne - zvo - ní.

1900.

Z Uacenic

Šen - ký - řko hlu - chá, skle - ni - ca su - chá, na - lej nám do ní, ať nám ne - zvo - ní.

Šenkýřko hluchá,
sklenica suchá.
Nalej nám do ní,
ať nám nezvoní.

Šenkýřko hluchá,
sklenica suchá,
basama lelky,
nalej pálenky.

1901.

Z Korytné u Uherského Brodu

Už sem já to propiu všecko, a to prote - be, dě - ve - čko; mo - ja mi - uá ze Zlí - na, pověz, pověz, chceš - i mia?

Už sem já to propiu všecko,
a to pro tebe, děvečko;
moja miuá ze Zlína,
pověz, pověz, chceš - i mia?

»A já za tebe nepůjdu,
a já radši suúžit budu.
Ty si, chuape, nedbauý,
dycky chodíš opiuý.«

1902. (*Nápěv 789 [1834]*)

Už sem propil všecko
i to sédelečko,
jen ty dvě košulky mám,
i ty muzice dám.

ješče mám propíjat
tebe, galanečko.

Už sem propil všecko
i to sédelečko,
nemožu zapomnět
na tebe, děvečko.

Už sem propil všecko
i to sédelečko,

Už sem propil všecko
i z konička širu,
nemožu zapomnět
na svú roztomilú.

1903.

Z Choliny

Juž sme se dost na - spí - va - le, rač nám ne - co dé - te, ho - běn - ke se vy - su - ši - le, na - pit se nám dé - te.